

Metamfetamina, la droga del segle XXI

La setmana passada va començar a Washington una reunió amb 200 experts i policies per parlar sobre la metanfetamina. En el simposium, organitzat pel Departament Nord-americà Antidrogues (DEA), es va explicar que la metamfetamina pot conver-

tir-se en la cocaïna del segle XXI. Aquesta droga és de fàcil fabricació, baix cost de producció i venda, i ja s'ha

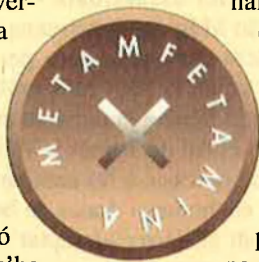
estès des de la costa Oest dels EUA al resta de la nació. La metamfetamina, també coneguda com *meta*, *speed*, o *crank* és consumida sobretot per joves i pobres.

La màfia mexicana, com les famílies Caro Quintero, García Abrego, Félix Arellano, Amado Carrillo Fuentes i els ger-

mans Amezcua, segons la DEA, controlen la fabricació i distribució de la nova droga. Aquestes famílies aviat podrien prescindir de la producció de cocaïna que importen des de Colòmbia, Perú i Bolívia.

La fabricació d'aquest narcòtic és molt casolana i en procés semi-industrial. En el mercat legal s'obtenen els ingredients, principalment efedrina, pseudoefedrina,

iodina i fòsfor vermell. Els grups mafiosos mexicans importen grans quantitats d'efedrina de Xina, Índia, República Txeca, Emirats Àrabs, Tailàndia i Suïssa. La resta d'ingredients s'obtenen de fàrmacs que es compren al mercat legal.

L'IRA reclama noves negociacions

La bomba desactivada la setmana passada a Londres ha confirmat la fi de l'alto-el-foc entre l'IRA i el govern britànic. Aquest artefacte, però, va ser precedit fa dues setmanes per un cotxe bomba que va esclatar enmig del barri dels negocis londinencs.

La resposta de John Major va ser ràpida i contundent. Dijous passat va fer enviar un contingent de 500 soldats per controlar la frontera que separa Irlanda del Nord de la resta de l'Illa. Aquesta grup se suma als més de 17.000 soldats que hi ha destacats a la zona.

L'IRA, pel seu cantó, ha criticat l'actitud obstructionista de John Major per fer avançar el procés de pau, i ha fet una nova crida perquè els partits implicats en l'enfrontament es tornin a reunir per dialogar sobre una sortida pacífica al conflicte. Al mateix temps, però, l'IRA ha criticat tant l'actitud del primer ministre britànic com la del primer ministre irlandès, John Burton.

Gerry Adams, del Sinn Féin.

Paral·lelament, a principis de setmana tant John Major com Gerry Adams, líder del Sinn Féin, manifestaven que encara hi havia possibilitats de continuar amb les negociacions.

Bill Clinton, molt preocupat per la seva imatge d'estadista, ha corregut ha enviar a Belfast el seu conseller de Seguretat, Anthony Lake, i l'ex-senador George Mitchell, autor de l'informe que recomanava com a prioritat l'inici del diàleg sense condicions prèvies.

Raons econòmiques en el retorn de França a l'OTAN

L'acostament de França a l'OTAN aquest principi d'any és analitzat per diversos mitjans de comunicació americans per dues raons: econòmiques i bosnianes.

Pel que fa als avantatges econòmics, a mesura que l'OTAN s'ampliï als països de l'Europa de l'est, els nous membres necessitaran material electrònic i de comunicacions compatible amb

el de l'Aliança Atlàntica. Actualment França ja és un dels primers exportadors d'equipament militar a Europa, però uns lligams més estrets amb l'OTAN li permetrien l'accés a un mercat encara més gran.

L'altre factor seria el conflicte bosnià, on França ha tingut un paper important quan l'ONU controlava la situació, però ara que s'ha

passat el relleu a l'OTAN, França sembla buscar un nou espai per consolidar el seu domini sobre Europa. D'altra banda ha quedat demostrada, de moment, la incapacitat d'estructurar una política estrangera de seguretat dins la Unió Europea, on França podria estendre el seu pes. Ara si vol esdevenir la primera potència europea necessita estar dins l'OTAN

per prendre el relleu als americans, on aquests ja no arriben. Per això les ofertes d'aixopluc sota el paraigua nuclear francès, ofert a l'Aliança Atlàntica, és interpretat com que París no ha renunciat a la seva preeminència europea. Diversos militars, però, han assenyalat que França sempre ha tingut una actitud obstructionista a l'OTAN, i que espanyols i els italians no es quedaran aturats si l'estat francès demostra que vol reforçar la seva influència a la Mediterrània.